

اخبار	
معرفی ۳۲ تیم راه یافته به مرحله حذفی	
	
پس از پایان رقابت‌های مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ کانادا، مکزیک و ایالات متحده آمریکا، ۳۲ تیم موفق شدند از میان ۴۸ تیم حاضر در این رقابت‌ها، به مرحله یک شانزدهم نهایی برسند. جام جهانی ۲۰۲۶ به مرحله یک شانزدهم نهایی رسید و ۳۲ تیم راه یافته به این مرحله نیز حرفان خود را شناختند و مسیر تیم‌های حاضر در مرحله حذفی تا فینال مشخص شده است. به گزارش تابناک، دیدارهای مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ کانادا، مکزیک و ایالات متحده آمریکا پس از برگزاری ۷۲ مسابقه به پایان رسید که این دیدارها به میزبانی ۱۶ ورزشگاه در ۱۶ شهر از سه کشور میزبان، برگزار شد. براساس اولین دوره برگزاری جام جهانی ۴۸ تیم، ۳۲ تیم موفق شدند به مرحله یک شانزدهم نهایی راه پیدا کنند که طبق آیین‌نامه مسابقات، تیم‌های اول و دوم هر گروه در کنار ۸ تیم از ۱۲ تیم سوم که بهترین عملکرد را داشتند، به مرحله حذفی صعود کردند. تیم‌های صعود کننده به مرحله یک شانزدهم نهایی به تفکیک گروه‌ها و براساس جایگاه (اعداد داخل پرانتز) به شرح زیر است: گروه A: مکزیک (۱) و آفریقای جنوبی (۲) گروه B: سوئیس (۱) و کانادا (۲) و بوسنی و هرزگوین (۳) گروه C: برزیل (۱) و مراکش (۲) گروه D: آمریکا (۱)، استرالیا (۲) و پاراگوئه (۳) گروه E: آلمان (۱)، ساحل عاج (۲) و اکوادور (۳) گروه F: هلند (۱) ژاپن (۲) و سوئد (۳) گروه G: بلژیک (۱) و مصر (۲) گروه H: اسپانیا (۱) و کپ‌ورد (۲) گروه I: فرانسه (۱)، نروژ (۲) و سنگال (۳) گروه J: آرژانتین (۱)، اتریش (۲) و الجزایر (۳) گروه K: کلمبیا (۱)، پرتغال (۲) و کنگو (۳) گروه L: انگلستان (۱)، کرواسی (۲) و غنا (۳) براساس قانون تنظیم شده از سوی فیفا، در این دوره از آرژانتین‌ها، تعیین جایگاه تیم‌ها در هر گروه با احتساب بازی رودرو انجام شد و در صورت مساوی بودن بازی‌های رودرو، تقاضل گل، گل زده بیشتر و سپس کارت‌های زرد و قرمز معیار قرار گرفت. همچنین باتوجه به اینکه تیم‌های سوم برتر امکان بازی رودرو با یکدیگر نداشتند، جایگاه آنها پس از امتیاز، براساس تقاضل گل، گل زده بیشتر و سپس کارت‌های زرد و قرمز تعیین شده است.	
مودریچ رکورد ۶۰ ساله را با پاس گل تاریخی شکست	
	
لوکا مودریچ با یک پاس گل حیاتی، شانس ادامه حضورش در تیم ملی کرواسی را افزایش داد. این بازیکن با کمک خود، تیمش را به پیروزی ۱ بر ۱ مقابل غنا رساند و به مرحله بعدی رقابت‌ها صعود کرد. به گزارش ایلنا، مودریچ در این بازی با ارسال یک ضربه کرنر در دقیقه ۳۸ نیمه دوم، پاس گل را بازیکن ولشیک فراهم کرد. در آن لحظه، بازی با نتیجه ۱-۱ در حال پیگیری بود و این نتیجه کرواسی را در رده سوم گروه قرار می‌داد. طبق آمار، مودریچ با ۴۰ سال و ۲۹۱ روز سن، به عنوان پیرترین بازیکن تاریخ از سال ۱۹۶۶ موفق به ارائه پاس گل در جام‌های جهانی شده است. این موفقیت، امیدهای او را برای ادامه حضور در تیم ملی کرواسی زنده نگه داشته، چرا که مودریچ پیش‌تر اعلام کرده بود که این جام جهانی آخرین حضورش در تیم ملی خواهد بود. با این پیروزی، مودریچ تعداد بازی‌های خود برای کرواسی را به ۲۰۹ رساند و به عنوان رکورددار این تیم شناخته می‌شود. او در دو جام جهانی اخیر، نقش کلیدی در کسب عنوان نایب قهرمانی در سال ۲۰۱۸ و صعود به نیمه‌نهایی در سال ۲۰۲۲ ایفا کرده است.	

اخبار	
عصر ایران: فوتبال ایران صاحب استعدادهای درخشان و دستاوردهای اندک است. در واقع، درخشش فردی بازیکنان منجر به موفقیت چشمگیر در مبادین جهانی نمی‌شود. بسیاری از تحلیل‌گران، دلیل این توقف را در مسائل فنی می‌بینند، اما نگاهی دقیق‌تر نشان می‌دهد فوتبال ایران نه با کمبود مهارت، که با بحران ساختاری و فقدان مدیریت استراتژیک مواجه است.	
این صنعت در کشوری که شور و اشتیاق تماشای فوتبال در بالاترین سطح قرار دارد، هنوز نتوانسته از تفتن به سیستم حرفه‌ای، منضبط و خروجی‌محور تبدیل شود. تجربهٔ جام جهانی اخیر هم گواهی بر همین وضعیت است. حضور امیدوارکننده در برابر قدرت‌های مطرح، نشان می‌دهد علت فاصلهٔ ما با نخبگان جهان، به نبود تداوم و ثبات سیستماتیک برمی‌گردد. بی‌نظمی در برنامه‌ریزی، تداخل‌های اداری و فقدان فلسفهٔ ملی واحد، باعث شده موفقیت‌های پراکنده، جایگزین روند صعودی و پایدار باشند. چرا چنین است؟ مشکل اصلی در لایه‌های مدیریتی نهفته است یا شکست در لایه‌های زیرین فوتبال ما ریشه دارد؟ آیا تکیه بر استعدادهای پراکنده می‌تواند جایگزین سیستم علمی، منسجم و تربیت‌کننده شود و اساساً چه‌چیز مانع از آن است که اشتیاق ملی به نتایجی در سطح استandarدهای جهانی بدل شود؟ بحران ساختاری و مدیریت غیرحرفه‌ای یکی از ریشه‌ای‌ترین دلایل عدم موفقیتٔ مستمر فوتبال ایران، فقدان الگوی مدیریتی شفاف، تخصص‌محور و مستقل است. در ساختار فعلی، تصمیمات تک‌بعدی و بدون برنامه می‌شود و مدیریت فوتبال ملی را به مدیریت بحران‌های روزمره شبیه می‌کند. ظاهراً خبری از برنامه‌ریزی برای پیروزی‌های بلندمدت نیست. کشمدرت‌های پیشرو در فوتبال، این ورزش را به‌عنوان صنعت استراتژیک، با شاخص‌های کلیدی عملکرد (KPI) و نظارت دقیق اداره می‌کنند، در ایران اما «نقشهٔ راه» و استراتژی منسجمی برای رسیدن به اهداف جهانی وجود ندارد. این خلأ باعث می‌شود هر تغییر در رأس مدیریت، به تخریب دستاوردهای دورهٔ قبل و شروع از نقطهٔ صفر بیانجامد. نبود تداوم در سیاست‌گذاری، باعث می‌شود سرمایه‌های انسانی و مادی به‌جای انباشت، به بار در خرجه‌های اداری جدید تلف شوند. در واقع، فوتبال ایران با پارادوکسی مواجه است که در آن، تخصص در زمین (بازیکنان) وجود دارد، اما در حاشیهٔ زمین (مدیریت)، اجا خود اصلی تبدیل‌شدن پتانسیل‌ها به نتایج عینی است. غیبت زیرساخت‌های پایه و نادیده گرفتن فوتبال ریشه‌ای موفقیت‌های چشم‌گیر در فوتبال مدرن، دیگر محصول تصادف و کشف استعداد نیستند. پیروزی تیم‌های ورزشی حاصل سیستم‌های استعدادیابی دقیق و آکادمی‌های منضبط است. در ایران اما تمرکز بر تیم‌های بزرگسال، شانس و دعا و نتایج فوری تیم ملی است و فوتبال پایه عملاً در حاشیه قرار دارد یا به صورت پراکنده و غیرعلمی مدیریت می‌شود. بسیاری از بازیکنان ملی ما با تکیه بر استعداد ذاتی، غریزهٔ بالای ورزشی و تلاش‌های فردی به سطح بالا رسیدند، نه بر اساس سیستم آموزشی منسجم که آن‌ها را از سنین کودکی با متدهای مدرن آشنا کند. فقدان برنامهٔ آموزشی یکسان در سراسر کشور باعث شده بازیکنان در سنین بلوغ با خلأهای تاکتیکی و فنی مواجه شوند که جبران‌شان در سطح ملی عملاً ناممکن است. تا زمانی که فوتبال ایران از رویکرد «کشف استعداد» (که بر اساس شانس است) به سمت «ساخت استعداد» (که بر اساس علم است) حرکت نکند، فاصله با کشورهای پیشرو کاهش نخواهد یافت. در کشورهای موفق، بازیکن در ۱۲ سالگی با مفاهیم پیچیدهٔ تاکتیکی آشنا می‌شود، در حالی که در ایران،	

اخبار	
چرا فوتبال ایران در مسیر جهانی شدن متوقف می‌شود؟	
پارادوکس استعداد و شکست	
فشار بیش از حد انتظارات ملی و تبدیل فوتبال به ابزار تخلیهٔ اجتماعی، باعث می‌شود بازیکنان در مسابقات کلیدی زیر فشار روانی خردکننده‌ای قرار گیرند و در لحظهٔ نهایی و حساس، به دلیل اضطراب عملکرد و نبود تاب‌آوری روانی، دچار لغزش می‌شود. بسیاری از بازیکنان باکیفیت، مفاهیم مدرن فوتبال را زمانی می‌آموزند که دوران طلایی رشدشان به پایان رسیده است. سدهای ذهنی و روان‌شناسی شکست علاوه بر مسائل فنی و مدیریتی، وجود «سدهای ذهنی» و الگوهای تکرارشوندهٔ روان‌شناختی در لحظات حساس، یکی از بزرگ‌ترین موانع فوتبال ایران است. فشار بیش از حد انتظارات ملی و تبدیل‌شدن فوتبال به ابزار تخلیهٔ اجتماعی، باعث می‌شود بازیکنان در مسابقات کلیدی زیر فشار روانی خردکننده‌ای قرار گیرند. در حالی که در فوتبال مدرن، تیم‌های پشتیبانی روان‌شناختی و متخصصان مدیریت استرس، بخشی جدایی‌ناپذیر کادر فنی هستند، در فوتبال ما این حوزه نادیده گرفته شده است. تضاد بین اعتمادبه‌نفس‌یالای فردی و ترس از شکست در سطح جمعی، منجر به رویکردهای دفاعی و محافظه‌کارانه در میدان می‌شود و بازیکنان به‌جای تلاش برای پیروزی، بر نابختن تمرکز می‌کنند. این حالت، منجر به پدیده‌ای می‌شود که تحلیل‌گران آن «اتریش از موفقیت» می‌نامند: تیم در کل مسیر عالی عمل می‌کند، اما در لحظهٔ نهایی و حساس، به دلیل اضطراب عملکرد و نبود تاب‌آوری روانی، دچار لغزش می‌شود. تفاوت تیم‌های خوب و تیم‌های قهرمان، در مدیریت فشار روانی در دقائق حساس است؛ نقطه‌ای که فوتبال ایران غالباً در آن شکست می‌خورد و به خانه باز می‌گردد. تضاد میان ستاره‌محوری و سیستم‌محوری فوتبال ایران سال‌ها بر مبنای ستاره‌محوری و درخشش‌های فردی پیش رفته است. تکیه بر مهارت‌های تکنیکی بالای بازیکنان، در بسیاری از دوره‌ها جایگزین سیستم‌های تاکتیکی پیچیده و منسجم شده است. در فوتبال مدرن، «سیستم» بر «فرد» اولویت دارد و بازیکنان، قطعاتی از ماشین تاکتیکی هستند، اما در فوتبال ایران، تاکتیک در خدمت بازیکن است. این رویکرد باعث می‌شود تیم ملی حتی با وجود داشتن بازیکنان باکیفیت، در برابر تیم‌های سازمان‌یافته‌ای که بر اساس فلسفهٔ جمعی و نظم سخت‌گیرانه بازی می‌کنند، بازنده باشد. در واقع، تکیه بر «فوتبال غریزی» در مقابل «فوتبال سیستماتیک»، باعث می‌شود در لحظات کلیدی، بازیکن به‌دنبال راهکاری فردی باشد و به سیستم تیمی اعتماد نکند. انتقال از نگاه «ستاره‌محور» به	

اخبار	
فلسفهٔ تاکتیکی واحد (مثل فوتبال تاتیک‌ا اسپانیا یا نظم آلمانی) سرمایه‌گذاری می‌کنند، ولی در ایران هر تغییر مری به معنای تخریب سیستم قبلی و شروع تجربهٔ جدید است.	
این رویکرد و صله‌پهنه‌گی مانع از شکل‌گیری هویت تاکتیکی مشخص برای تیم ملی می‌شود؛ هویتی که پیش‌نیاز موفقیت چشم‌گیر در جهان است. نبود ثبات در کادر فنی، باعث می‌شود بازیکنان هرگز به بلوغ تاکتیکی نرسند و هر بار در مسابقات جهانی، با تیمی مواجه شویم که از نو شروع کرده و در حال «آزمون و خطا» است. نه تیمی که با اطمینان از فلسفهٔ تثبیت‌شده وارد میدان شده است. بی‌صبری استراتژیک، بزرگ‌ترین دشمن پیشرفت در فوتبال ایران است. فقدان رویکرد علمی و نادیده گرفتن تحلیل داده‌محور در فوتبال مدرن، فاصلهٔ تیم‌های برتر و سایرین، صرفاً با تمرینات سخت و استعدادهای فردی پر نمی‌شود، بلکه محصول به‌کارگیری «علوم ورزشی» و «تحلیل داده‌ای پیشرفته» (Data Analytics) است. در سطح جهانی، هر حرکت بازیکن، ضربان قلب، میزان بازگآوری و حتی زاویهٔ پاس‌ها با ابزارهای دیجیتال و GPS رصد می‌شود و بر اساس داده‌های ریاضی تحلیل می‌شود، ولی در فوتبال ایران کماکان تکیه بر «شهود مربی» و «تجربیات سنتی» است. ما با کمبود شدید متخصصان علوم ورزشی، فیزیولوژیست‌های مدرن و تحلیل‌گران داده در کادرهای فنی مواجهیم. این خلأ باعث می‌شود برنامه‌های تمرینی به‌جای آنکه بر اساس نیازهای بیومکانیکی و فیزیولوژیک هر بازیکن طراحی شوند، به صورت کلی و سنتی اجرا شوند. همچنین، در تحلیل رقبا، به‌جای استفاده از متدهای پیشرفتهٔ آماری (مانند XG یا نقشه‌های حرکتی دقیق)، بیشتر به نظرات کلی و مشاهدات بصری اکتفا می‌شود. این رویکرد باعث می‌شود تیم ملی در مواجهه با تیم‌های اروپایی یا آمریکای جنوبی، که با دقت ریاضی و استراتژی‌های داده‌محور وارد میدان می‌شوند، دچار «شکاف تکنولوژیک» شود. تا زمانی که فوتبال ایران از «صنعت مبتنی بر تجربه» به «صنعت مبتنی بر علم» تبدیل نشود، بازیکنان با استعدادمان در برابر سیستم‌های دقیق و بهینه‌شدهٔ جهانی، بازدهی اندکی خواهند داشت. در واقع، نادیده‌گرفتن ابعاد علمی فوتبال، باعث می‌شود استعدادهای خام ایرانی هرگز به «بهینه‌ترین نسخه» تبدیل‌شوند.	

اخبار	
اولین واکنش فدراسیون به حذف تیم ملی ایران	
	
روابط عمومی فدراسیون فوتبال با انتشار یادداشتی کوتاه به حذف تیم ملی از دور رقابت‌های جام جهانی واکنش نشان داد. به گزارش خبرآنلاین؛ خبر کوتاه بود و جانکاه: ایران دوباره از مرحله گروهی جام جهانی حذف شد و نتوانست به مرحله حذفی صعود کند تا حسرت بزرگ تیم ملی و دوستدارانش برای صعود به دور بعدی ۵۲ ساله شود. این ناکامی در حالی رقم خورد که تیم ملی این بار بیشتر از همیشه به صعود نزدیک بود و این امید را داشت تا به مرحله نهایی صعود کند. پس از نتایج ابعاد یکشنبه شامل پیروزی کرواسی، برتری کنگو و تساوی الجزایر و اتریش، فدراسیون فوتبال با انتشار یادداشتی کوتاه به حذف تیم ملی واکنش نشان داد. البته جملات آخر آن به شکلی است که به نظر پیش از حذف نگارش شده اما به هر حال فدراسیون دقایقی پیش آن را در خروجی وبسایت خود قرار داد. این یادداشت را بخوانید: بازی‌های مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ برای تیم ملی فوتبال ایران تمام شده اما این تیم فقط با فوئالاش دیده شده؛ با رفتارش، با احترامش و با امیدی که در سخت‌ترین لحظه‌ها از دست نداده نیز شناخته می‌شود. بازیکنان ایران در روزهایی که با دشوارترین شرایط لجستیکی روبه‌رو بودند، به جای بهانه، فوتبال بازی کردند. به جای جنجال، جنگیدند و به جای ناامیدی، تا آخرین ثانیه برای پیروزی دوییدند. این همان فرهنگی است که سال‌ها در رگ‌های این سرزمین جریان داشته؛ اینکه بزرگی، فقط به نتیجه نیست، به شیوه رسیدن به نتیجه هم هست. در این مسیر، هزاران ایرانی در مکزیک و ایالات متحده، با پرچم‌های سهرنگ و قلب‌هایی سرشار از عشق، کنار تیم ملی ایستادند. آنها شاید کیلومترها از خانه دور بودند، اما کاری کردند که بازیکنان هیچ‌گاه احساس غربت نکنند. این همدلی، تصویری بود از ایرانی که در روزهای بزرگ، کنار هم معنا پیدا می‌کند. فوتبال روزی تمام می‌شود؛ جام‌ها عوض می‌شوند و نتایج در آرشپوها می‌مانند. اما آنچه در حافظه ما با تاریخ ماندگار می‌شود، شخصیت یک تیم است. شخصیتی که حتی زیر فشار، احترام را فراموش نمی‌کند. امیدرا کنار نمی‌گذارد و برای سرلندنی نام ایران تا آخرین نفس می‌جنگد. این تیم، فارغ از هر نتیجه‌ای که در ادامه رقم بخورد، نشان داده پرچم ایران را فقط بر دوش نمی‌کشد؛ با رفتار، منش و باورش، شأن آن را نیز حفظ می‌کند. و همین، افتخاری است که هیچ سوتی نمی‌تواند آن را از فوتبال ایران بگیرد.	

سیستم‌محور)، نیازمند تغییر در فرهنگ مربیگری و پذیرش این واقعیت است که در سطح جهانی، نظم تاکتیکی بر مهارت فردی پیشی می‌گیرد. تا زمانی که هویت فوتبالی ما بر پایهٔ درخشش‌های اتفاقی باشد و از ساختار تاکتیکی پایدار پیروی نکند، موفقیت‌هایمان پراکنده خواهد بود و هرگز به روند صعودی و مستمر تبدیل نمی‌شود.

کیفیت پایین لایه‌های داخلی و فقدان رقابت واقعی

فوتبال ایران با وجود جذابیت‌های تماشاگرانه مسابقات کلیدی زیر فشار روانی خردکننده‌ای قرار گیرد. در حالی که در فوتبال مدرن، تیم‌های پشتیبانی روان‌شناختی و متخصصان مدیریت استرس، بخشی جدایی‌ناپذیر کادر فنی هستند، در فوتبال ما این حوزه نادیده گرفته شده است.

تضاد بین اعتمادبه‌نفس‌یالای فردی و ترس از شکست در سطح جمعی، منجر به رویکردهای دفاعی و محافظه‌کارانه در میدان می‌شود و بازیکنان به‌جای تلاش برای پیروزی، بر نابختن تمرکز می‌کنند. این حالت، منجر به پدیده‌ای می‌شود که تحلیل‌گران آن «اتریش از موفقیت» می‌نامند: تیم در کل مسیر عالی عمل می‌کند، اما در لحظهٔ نهایی و حساس، به دلیل اضطراب عملکرد و نبود تاب‌آوری روانی، دچار لغزش می‌شود.

تفاوت تیم‌های خوب و تیم‌های قهرمان، در مدیریت فشار روانی در دقائق حساس است؛ نقطه‌ای که فوتبال ایران غالباً در آن شکست می‌خورد و به خانه باز می‌گردد.

تضاد میان ستاره‌محوری و سیستم‌محوری

فوتبال ایران سال‌ها بر مبنای ستاره‌محوری و درخشش‌های فردی پیش رفته است. تکیه بر مهارت‌های تکنیکی بالای بازیکنان، در بسیاری از دوره‌ها جایگزین سیستم‌های تاکتیکی پیچیده و منسجم شده است.

در فوتبال مدرن، فاصلهٔ تیم‌های برتر و سایرین، صرفاً با تمرینات سخت و استعدادهای فردی پر نمی‌شود، بلکه محصول به‌کارگیری «علوم ورزشی» و «تحلیل داده‌ای پیشرفته» (Data Analytics) است.

در سطح جهانی، هر حرکت بازیکن، ضربان قلب، میزان بازگآوری و حتی زاویهٔ پاس‌ها با ابزارهای دیجیتال و GPS رصد می‌شود و بر اساس داده‌های ریاضی تحلیل می‌شود، ولی در فوتبال ایران کماکان تکیه بر «شهود مربی» و «تجربیات سنتی» است.

ما با کمبود شدید متخصصان علوم ورزشی، فیزیولوژیست‌های مدرن و تحلیل‌گران داده در کادرهای فنی مواجهیم. این خلأ باعث می‌شود برنامه‌های تمرینی به‌جای آنکه بر اساس نیازهای بیومکانیکی و فیزیولوژیک هر بازیکن طراحی شوند، به صورت کلی و سنتی اجرا شوند.

همچنین، در تحلیل رقبا، به‌جای استفاده از متدهای پیشرفتهٔ آماری (مانند XG یا نقشه‌های حرکتی دقیق)، بیشتر به نظرات کلی و مشاهدات بصری اکتفا می‌شود. این رویکرد باعث می‌شود تیم ملی در مواجهه با تیم‌های اروپایی یا آمریکای جنوبی، که با دقت ریاضی و استراتژی‌های داده‌محور وارد میدان می‌شوند، دچار «شکاف تکنولوژیک» شود.

تا زمانی که فوتبال ایران از «صنعت مبتنی بر تجربه» به «صنعت مبتنی بر علم» تبدیل نشود، بازیکنان با استعدادمان در برابر سیستم‌های دقیق و بهینه‌شدهٔ جهانی، بازدهی اندکی خواهند داشت. در واقع، نادیده‌گرفتن ابعاد علمی فوتبال، باعث می‌شود استعدادهای خام ایرانی هرگز به «بهینه‌ترین نسخه» تبدیل‌شوند.

درگاه اسکوچیچ سرمربی سابق تیم ملی ایران و تراکتور برای هدایت سرخ‌پوشان آغاز کردند. هفته گذشته چند تن از مدیران این باشگاه راهی ترکیه شده و به صورت حضوری با این مربی کروات مذاکرات را پیگیری کردند؛ پیگیری‌های خبرنگار ایرنا از این موضوع حکایت داد که توافقات نهایی با اسکوچیچ صورت گرفته و باشگاه پرسپولیس پیش‌نویس قرارداد را برای این مربی کروات امضا کرده و اسکوچیچ به زودی با امضا این قرارداد رسماً هدایت سرخ‌پوشان پایتخت را برعهده خواهد گرفت.

به احتمال فراوان سرمربی سابق تیم ملی ایران و تراکتور هدایت سرخ‌پوشان پایتخت را برعهده خواهد گرفت. به گزارش ایرنا، بعد از کش و قوس‌های فراوان در خصوص تعیین تکلیف سهمیه آسیایی، پرسپولیس در نخستین گام از رقابت سه جانبه، برابر چادرملو ارکان شکست خورد تا رویایی آسیایی شدن سرخ‌پوشان برای فصل بعد پایان یابد.

پیش از بازی پرسپولیس و چادرملو، علی‌رغم بازگشت اوسمار ویرا به ایران و حضور تمرینات، مدیران پرسپولیس مذاکرات خود را با

چریش جوانی بر تجربه در انتخابی تنیس روی میز

ستاره‌هایی که ندرخشیدند

های تنیس روی میز از آن خود کنند، دلیل این مهم است بیشتر از هر مسئله‌ای انگیزه‌ای است که این بازیکنان برای رقابت و به پیوستن به ترکیب کاروان اعزامی ایران داشتند و گرنه از نظر فنی، تفاوت خیلی زیاد و فاحشی میان شرکت کنندگان وجود نداشت.

چرا همیشگی های دوباره ملی پوش نشدند؟

به واقع رقابت های انتخابی تیم ملی تنیس روی میز در شرایطی برگزار شد که شرکت کنندگان به لحاظ فنی، فاصله نزدیکی به یکدیگر داشتند و به همین دلیل رقابت میان آنها نزدیک پیگیری شد طوریکه بعضاً یک گیم تعیین کننده صعود یا حذف شان شد. به هر حال بیشتر پینگ پنگ بازان ایران امروز به عنوان لژیونر در کشورهای مختلف و حتی بعضاً همزمان در چند لیگ حضور دارند و این مسئله تجربه فنی آنها و اعتماد به نفس شان برای رویارویی با بزرگ تر از خودشان را بهبود بخشیده است، این مسله بی تاثیر در رقابت نزدیک میان شرکت کنندگان در انتخابی اخیر تیم ملی تنیس روی میز نبوده است؛ جالبیکه در نهایت انگیزه جوانی مقابل تجربه قد علم کرد و حکم به برتری داد. شاید اگر این مسابقات با حضور برداردان کسب برگزار می شد، رقابت میان بازیکنان پیچیده تر می شد اما به هر حال نتایج کمین شده نشان داد، نه سابقه ملی پوش بودن، نه رنکینگ جهانی و نه نتایج ادوار گذشته ضامن تکرار نتایج نمی شود.

یک + ۴ ایرانی حاضر در مسابقات تنیس روی میز ناگويا

به گزارش مهر، بر اساس نتایج رقابت های انتخابی تیم ملی تنیس روی میز، آرتین غفاری، بنیامین فرجی و محمدحسن حبیبی به عنوان نفرات اول تا سوم این

اخبار	
اولین واکنش فدراسیون به حذف تیم ملی ایران	
	
روابط عمومی فدراسیون فوتبال با انتشار یادداشتی کوتاه به حذف تیم ملی از دور رقابت‌های جام جهانی واکنش نشان داد. به گزارش خبرآنلاین؛ خبر کوتاه بود و جانکاه: ایران دوباره از مرحله گروهی جام جهانی حذف شد و نتوانست به مرحله حذفی صعود کند تا حسرت بزرگ تیم ملی و دوستدارانش برای صعود به دور بعدی ۵۲ ساله شود. این ناکامی در حالی رقم خورد که تیم ملی این بار بیشتر از همیشه به صعود نزدیک بود و این امید را داشت تا به مرحله نهایی صعود کند. پس از نتایج ابعاد یکشنبه شامل پیروزی کرواسی، برتری کنگو و تساوی الجزایر و اتریش، فدراسیون فوتبال با انتشار یادداشتی کوتاه به حذف تیم ملی واکنش نشان داد. البته جملات آخر آن به شکلی است که به نظر پیش از حذف نگارش شده اما به هر حال فدراسیون دقایقی پیش آن را در خروجی وبسایت خود قرار داد. این یادداشت را بخوانید: بازی‌های مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ برای تیم ملی فوتبال ایران تمام شده اما این تیم فقط با فوئالاش دیده شده؛ با رفتارش، با احترامش و با امیدی که در سخت‌ترین لحظه‌ها از دست نداده نیز شناخته می‌شود. بازیکنان ایران در روزهایی که با دشوارترین شرایط لجستیکی روبه‌رو بودند، به جای بهانه، فوتبال بازی کردند. به جای جنجال، جنگیدند و به جای ناامیدی، تا آخرین ثانیه برای پیروزی دوییدند. این همان فرهنگی است که سال‌ها در رگ‌های این سرزمین جریان داشته؛ اینکه بزرگی، فقط به نتیجه نیست، به شیوه رسیدن به نتیجه هم هست. در این مسیر، هزاران ایرانی در مکزیک و ایالات متحده، با پرچم‌های سهرنگ و قلب‌هایی سرشار از عشق، کنار تیم ملی ایستادند. آنها شاید کیلومترها از خانه دور بودند، اما کاری کردند که بازیکنان هیچ‌گاه احساس غربت نکنند. این همدلی، تصویری بود از ایرانی که در روزهای بزرگ، کنار هم معنا پیدا می‌کند. فوتبال روزی تمام می‌شود؛ جام‌ها عوض می‌شوند و نتایج در آرشپوها می‌مانند. اما آنچه در حافظه ما با تاریخ ماندگار می‌شود، شخصیت یک تیم است. شخصیتی که حتی زیر فشار، احترام را فراموش نمی‌کند. امیدرا کنار نمی‌گذارد و برای سرلندنی نام ایران تا آخرین نفس می‌جنگد. این تیم، فارغ از هر نتیجه‌ای که در ادامه رقم بخورد، نشان داده پرچم ایران را فقط بر دوش نمی‌کشد؛ با رفتار، منش و باورش، شأن آن را نیز حفظ می‌کند. و همین، افتخاری است که هیچ سوتی نمی‌تواند آن را از فوتبال ایران بگیرد.	

مسی یکه‌تاز جدول گلزنان جام جهانی شد

لیونل مسی با ۶ گل در پایان مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ در صدر جدول گلزنان قرار گرفت و فاصله خود را با نزدیک‌ترین تعقیب‌کنندگان افزایش داد.

به گزارش ایلنا، با پایان دیدارهای مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶، لیونل مسی با به ثمر رساندن ۶ گل، در صدر جدول گلزنان رقابت‌ها ایستاد و به اصلی‌ترین مدعی کسب کفش طلای مسابقات تبدیل شد.

در تعقیب ستاره آرژانتین، وینسیوس جونیر از برزیل، عثمان دمبله و کیلیان ام‌پابه از فرانسه و اربینگ هالند از نروژ هر کدام با ۴ گل در رده دوم جدول گلزنان قرار دارند و امیدوارند در مرحله حذفی فاصله خود را با مسی کاهش دهند. با آغاز مرحله حذفی، رقابت برای کسب عنوان آقای گلی جام جهانی وارد حساس‌ترین مقطع خود خواهد شد.

اخبار	
مسابقتهای همیشگی این رشته با وجود تجربه بالا، نتوانستند بر انگیزه و جوانی دیگر شرکت‌کنندگان برای گرفتن داشته باشند.	
به گزارش مهر، رقابت های انتخابی تیم ملی تنیس روی میز برای تعیین ترکیب اعزامی به بازی های آسیایی ناگويا در شرایطی برگزار شد که نواشاد عالمیان به دلیل انتصاب و نیما عالمیان به دلیل مسائل شخصی در مسابقات شرکت نداشتند. چریش (انگیزه و جوانی) بر «تجربه و پیشینه» بدین ترتیب این مسابقات در غیاب این دو ستاره اما با حضور دیگر نامداران و ملی پوشان تنیس روی میز برگزار شد؛ بازیکنانی که در رنکینگ جهانی بالاتر از دیگر ایرانی‌ها هستند یا اینکه بر اساس رقابت های داخلی دسته برتر، جزو برترین های کشور به حساب می آیند اما نتیجه و خروجی رقابت میان آنها خیلی مرتبط با نام، جایگاه و پیشینه‌شان نشد. بنیامین فرجی نابغه تنیس روی میز که اخیر سهمیه المپیک جهانی جوانان را دریافت کرد و در حال حاضر هم دومین ایرانی برتر در رنکینگ جهانی به حساب می آید، افشین نوروزی که با سابقه حضور در بازی های المپیک نامش به نوعی با تنیس روی میز کشور گره خورده است، امیرحسین هدایی که از سال‌ها پیش پای ثابت تیم ملی در ترکیب های آسیایی و جهانی این رشته بوده است و نوید شمس و امیرمهدی کشاورز که به خاطر برخورداری از جایگاه جهانی وارد انتخابی شدند در کنار نفراتی مانند محمد موسوی که در مسابقات اخیر قهرمانی آسیا (هند) و بازی های کشورهای اسلامی (ریاض) حضور داشت، سروش امیری نی که تجربه های بین	

مسابقات همراه با نواشاد عالمیان به عنوان بازیکن انتصابی، ترکیب این تیم را برای بازی های آسیایی ناگويا تشکیل می دهند.

البته فدراسیون تنیس روی میز متقاضی این میز متقاضی در ترکیب تیم ملی های شده تا بتواند تیمی ۵ نفره در ناگويا داشته باشد. در صورت موافقت با این سهمیه، نیما عالمیان به عنوان نفر پنجم و دومین بازیکن انتصابی در ترکیب تیم ملی قرار می گیرد تا همراه با بردارش نواشاد در دیدارهای دویل بازی‌ها شرکت داشته باشد. این ترکیب در هاکنزو صاحب مدال تاریخی برنز شد.